

Quem sueti colere, audemus, vel cedimus agris?
 Hæc ait, accenditque animos, huic jungitur ingens
 Sarpedon, dictis atque Hectora pungit amaris;
 Maxime Pyramidum, quo jam furor, iraque cessit?
 Jactabas te etenim externo sine milite, Grajos
 Pulsurum Troja, jacturum & pupibus ignem
 Nunc, quum bella manus poscunt, velut ægra leonem
 Turba canum fugitis pavidi, ac torpetis inertes,
 Tuque, Phrygesque tui; ingentis socia agmina pondus
 Portamus pugnæ. Ab Lycia, Xanthique fluentis
 Namque profectus ego, pendens ab ubere gnati
 Immemor, & charam uxorem, patriamque relinquens,
 Ingenteis & opes Trojæ pro mœnibus altis
 Bella gero, nec enim Lyciis est crimine ab ullo
 Infensa, aut in me peccavit Græcia quicquam.
 Quare age, Te nam ductorem decet, agmina Troum,
 Delectosque duces sociorum in prælia tecum
 Voce, manuque voca. Hæc fatur, mentemque momordit,
 Hectoreumque animum: fulgentibus asper in armis
 Actutum salit ab curru, atque hastilia quassans
 Bina manu, magnis instigat vocibus alas
 Firmantur Troes, consistuntque agmine denso.
 Stant Danaum confertæ acies, nixæque resistunt,
 Tum veluti in campis paleæ jactantur inanes
 Arte virum, quum flava Ceres spirantibus Euris
 Grana legit, stipulamque leveis sinit ire per auras,
 Albescit circum tellus, sic arma, virosque,
 Quadrupedum ab cursu, peditumque immane ruentum
 Pulverulenta tegit nubes, cœlumque recondit.
 Mars noctem adglomerat Danais, currusque, rotasque,
 Et pugnam involvit nimbo, & caligine cœca.
 Namque ipsi Teucrorum animos accendere Apollo,
 Auxiliumque ollis præstare injunxerat olim
 Pallada quum pugna, campis & abire relictis
 Adspiceret. Magnum Æneam dein sedibus altis
 Robore perfusum insolito medio agmine sistit.

Obstupere animis Troes vegetumque, valentemque,
 Urgentemque acies, ultra nec quærere tempus,
 Resque sinunt, majusque animis instigat Apollo,
 Marsque, & sanguinea frendens Discordia palla.
 Tydides Danaos, & fandi fector Ulysses,
 Ajacesque crient gemini, nec territa pubes
 Tela, minas contra, strepitumque immobilis adstat.
 Et quondam cœli veluti statione serena
 Jupiter omnipotens sublimi in vertice montis
 Horrisonas cogit nubeis: illæ aere pendent
 Immotæ, dum sæva Noti, fratrumpque sonantum
 Vis silet, æthereos flatu queis verrere cœlos,
 Et pelagus miscere datum, sic robora Grajum
 Exspectant densata; acies sed ductor oberrat
 Multa jubens, nunc, o socii, nunc promite vireis,
 Et veriti alterutrum in certam contendite palmam.
 Hos Mars, hos fortuna juvat, queis gloria chara est,
 Queis dilectus honos: ignavos nulla superstes
 Fama manet, tumulique putrescit pulvere nomen.
 Hæc ait, atque elapsa manu volat horrida cornus,
 Sternitque Æneas charum, fidumque sodalem
 Deicoonta, Pryges Priami ceu sanguine cretum
 Quem veriti promptumque manu, Martisque peritum,
 Pergasidem, non huic clypeus, non baltheus ictum
 Depulit, inque imum delapsa phalarica ventrem
 Vitam adimit, magnumque arma insonuere cadenti.
 Orsilochum Æneas, Crethonaque mittit in orcum

V. 447. Valentemque. Versus hypereatalecos, cuiusmodi occurunt plures apud Maronem, ut, turres, ac tecta Latinorum.

V. 458. Verrere calos. Occurrat apud Maronem similis metaphora in 5. Adnixi torquent spumas, & carula verrunt.

V. 471. Delapsa phalarica. Hastæ genus latiori, & longiori ferro, cuius descriptionem habes apud Livium lib. 21, ubi earum inventionem videtur Saguntinis tribuere. Dices: Quo ergo jure eam hastam Græcis tribuis? Eodem, inquam, quo Virgilius eam tribuit Rutulo Turno Æneid, 9.

Phera quibus patria est, & clari sanguinis author
 475 Alphæus, Pylios qui flumine perluit agros.
 Orsilochum hic populos lata ditione tenentem,
 Ille Diocleum genuit, ditissimus auri
 Qui fuit in Pyliis, proles huic bina creata est,
 Crethonque, Orsilochusque, ambo florente juventa
 480 Auxilium Atridis sacra in Pergama vecti,
 Quo miseros postrema dies, fatumque manebat.
 Ac veluti gemini nemorosa ad tesqua leones,
 Quos peperit, pavisque altæ sub vertice rupis
 Torva parens, jam molle pecus, pingueisque juvencos,
 485 Totaque corripiunt stabula, alto vulnere donec
 Transfossi agricolis meritas dant sanguine pœnas.
 Haud secus Æneæ juvenes cecidere sub ictu
 Abietibus similes ingentibus. Infremit ira
 Hæc procul adspiciens Menelaus, & ære renidens
 490 Procedit primam ante aciem, telumque coruscat,
 Nam duris animum stimulis Mars improbus urget
 Eximum decus Æneæ, Teucrisque datus
 Atrida domito; at Regi jam tela minanti
 Jungitur Antilochus; nec magnus robore quanquam
 495 Sustinet Æneas, aliasque evadit in oras,
 Illicet ad socios miserorum corpora fratrum
 Inde trahunt, pugnamque avidi, Martemque reposunt.
 Ære Pylæmeneus jugulum trajectus acuto
 Paphlagonum ductor dextra procumbit Atridæ.
 500 Aurigam Antilochus vertente ad litora currus
 Sternit Atymniadem Mydona, huic candida multo
 Frœna ebore ab manibus labuntur pondere saxi
 Percusso cubitum ad medium: stricto ocyus ense
 Nestorides ruit, atque ictu cava tempora findit.
 505 Vertice tum prono cadit, atque immersus arena,
 Namque erat alta loco, curru pendebat ab alto.
 Donec equi impacto juvenem excussere flagello,
 Quos heros dederat sociis in castra ferendos.
 Hos adversum animis ardentibus irruit Hector

510 Vociferans, Troum sequitur densissima phalanx,
 Mars præit, ingentemque manu quatit horridus hastam,
 Et fremitum, sævosque ferens Bellona tumultus,
 Torva Deum facies, jamque huc vertuntur, & illuc
 Horruit adspiciens Diomedes, inscius atque
 515 Ceu quondam celeri camporum ingentia cursu
 Emensus spatia, in fluvium quum vortice totas
 Stringentem ripas venit, & maria alta petentem
 Obstupet adspectans, hæretque repente viator;
 Haud secus ille pedem retrahit, sociisque profatur:
 520 O chari, quantis clypeo ruit Hector, & hasta
 Bellator, Divum huic quisquam protector ab alto
 Semper adest. Mars ipse duci nunc (cernitis) adstat
 Membra viro similes, magno vos cedite Marti,
 Atque hinc ferte pedem conversi pectora in hostem.
 525 Dixerat hæc, instant Troes, forteisque Menesthem,
 Anchialumque Hector curru deturbat eodem,
 Accurrit, sortemque horum miseratus acerbam,
 Amphium Selagi prolem Telamonius Ajax
 Adversum interimit, Paisum cui propter amænam
 530 Mille greges, totidem carpunt dumeta juvenci.
 Laudis amor juvenem, & fatorum immobilis ordo
 Laturum auxilium Iliacas duxere sub oras.
 Olli imum ad ventrem rimatur viscera ferrum,
 Insonuitque cadens: sed non varia arma cadentí
 535 Detrahere, id cupiens, valuit Telamonius Alax.
 Undique nam telis petitur, de corpore longam
 Vix magnis potuit convellere viribus hastam.
 Cætera sors prohibet, crebro cava tempora circum
 Æra sonant galeæ, clypeus nec sufficit ingens
 540 Ictibus, ad sociosque furens, pulsusque recessit.
 Ast Heraclidem Tlepolemum in Sarpedona magnum

V. 538. Crebro cava tempora circum. Quod de Turno similiter
 Teuerorum multitidine oppresso Virgilius in 9.

Diræ agitant fata, & prefixi terminus ævi.
 Jam prope constiterant gnatusque, neposque Tonantis.
 Tlepolemus prior hæc: quæ te dementia cepit,
 545 Sarpedon, rufis ut pugnæ in Trojana venires
 Litora? Te Jove progenitum nos credere? patri
 Fratribus atque, adeo absimilem virtute, manuque?
 Amphitruoniades genitor meus Ilion altam
 Sex olim ratibus, nec bellantum agmine magno
 550 Æquavitque solo, & campos vastavit opimos,
 Laomedontis equos; jurataque pacta redemptæ
 Hesiones repetens, quantum tibi robore dispar!
 Cui pereunt turmæ, atque utinam tu fortior essem.
 Tam mihi præstantem daret hæc victoria laudem.
 555 Sarpedon contra dictis brevioribus infit:
 Verterit ille quidem Trojam: haud indigna Tyranno
 Sors ea, qui biiugos, ac debita præmia factis
 Abnuerit, verbisque animum irritaverit audax.
 At tibi ego mortem hoc telo, crudosque dolores
 560 Vaticinor, dabis hunc nobis prostratus honorem
 Plutonique animam. Hæc fatur, satus Hercule telum
 Fraxineum adtollit, vacuas simul utraque in auras
 Hasta manu volat, at medium Sarpedonis illa
 Transadigit juvenis cervicem ferrea cuspis.
 565 Ille ruit, longa clauduntur lumina nocte.
 Tlepolemi femus in lævum telum incidit hosti,
 Ossibus inque hæret fixum; sed tristia fata
 Depulit ab gnato genitor, Lycii agmine facto
 Circumstantque ducem, tutaque in parte reponunt
 570 Freudentem, & magno transfixum membra dolore,
 Namque hærebat adhuc fémori exitialis arundo
 Nec sociorum aliquis telum convellere acutum,
 Dum trepidant, properantque armis excedere Grajum
 Attonitus meminit. Magno clamore per agros
 575 Tlepolenum parte ex alia in sua castra ferebant
 Argivi juvenes; sed enim conimotus Ulysses
 Volvebat secum Jovis an Sarpedona prolem

Impeteret ferro, Lyciorum aut sterneret ense
 Corpora multa virum; sed non hanc fata parabant
 580 Laudem Ithaco Jovis ut gnatum demitteret orco.
 Ergo animum jubet in Lycios convertere Pallas.
 Cœranus, Alcanderque cadunt, ac dives Alastor,
 Et Chromius, Pritanisque, Halius, fortisque Noemon,
 Pluraque bellantum stravisset corpora latho.
 585 At trepidare fuga Lycios, ac vertere terga
 Conspiciens Hector, conferta per agmina pergit
 Corpore præstanti, & rutilis notissimus armis.
 Turbantur Danai passim, ceduntque, paventque,
 Gaudet Sarpedon, mœstumque inclamat eunti:
 590 Affer opem, o, nec me prædam, fortissime Teucrum,
 Esse vélis Danais, vestræ sub mœnibus urbis
 Fata premant sinito, in patrios remeare penateis,
 Et charam uxorem, dulcemque revisere natum.
 Quandoquidem miseri ab Divis prohibemur iniquis.
 595 Hæc ait, ille nihil, rapido namque impete cursus
 Fertur in Argivos, properatque avertere campis.
 Ductorem Lycii patulæ sub tegmine fagi
 Fronde locant viridi, huic Pelagon fidissimus adstat,
 Fraxineumque trahit telum de corpore: at ipsum
 600 Deseruitque anima, atque oculis caligo refusa est.
 Inde novus membris vénit vigor, aura superne
 Ut blandam spirans ægros recreaverat artus.
 At Danai Martem veriti, & veriti Hectoris arma;
 Nec dare terga fugæ, aut audent se credere pugnæ,
 605 Paulatim sed agro cedunt. Quem Trojus Hector?
 Quem primum Mars, quem postremū in Tartara adegit?
 Diis similis Theutras cadit, & cadit altus Orestes,
 Cornipedum domitor, Trechusque insignior hasta,

V. 605. Quem Trojus Hector. Simile illud Virgilii in 12.
 „ Quis mihi nunc tot acerba Deus, quis carmine cædeis
 „ Diversas obitumque ducum, quos æquore toto
 „ Inque vicem nunc Turnus agit, nunc Trojus heros Expediat?

Enopidesque Helenus , magnoque ab sanguine cretus
 610 Enomaus , pecorumque , ac dives Oresbius agri
     Hyla in frugifera ad vitreas Cephissidos undas ,
     Bæoti pinguis findunt qua vomere glebas .
     Ut vero Argivos ruere , increbrescere Troas
     Ab cœlo procul adspergit Saturnia Juno ,
 615 Palladis armisonæ his accedit pectora dictis ;
     Gnata Jove , ergone Atridas fallacibus ambæ
     Luserimus verbis domituros Pergama flammis !
     Pollicite , patriasque domos , & regna parentum
     Visuros iterum ? Qui vero ? ita cæde Pelasgum
 620 Si Martem patimur , sævire , atque Hectora campis ?
     Quin ruimus contra , paribusque resistimus armis ?
     Hæc loquitur , paret dicto Tritonia Pallas .
     Juno quidem primum phaleris fulgentibus auro
     Cornipedes insternit equos , pulchraque parente
 625 Pulchrior ipsa rotas volucres interserit Hebe ,
     Ferreus has axis , radiosque adstringit ahenos ,
     Hinc octo , atque illinc , auroque orbile coruscum ;
     Circulus at geminos orbeis super æreus ambit ,
     Modiolique graves argento hinc inde coercent .
 630 Tum fulvo intertexta auro retinacula sedem
     Distendunt mediam , temoque argenteus inde
     In longum excurrat , cui lora jugalia nectit ,
     Auratumque jugum : celeres huic maxima Juno
     Jungit equos pugnamque fremens , cædemque cruentam .
 635 At Pallas peplum , & vesteis discincta fluenteis ,
     Ipsa manu quandam multo quas neverat auro ,
     Ædibus in patriis , auro , squammisque trilicem !
     Loricam ingentem induitur , Jovis arma parentis ,
     Ægidaque horrificam , Terror quam pallidus , & quam

V. 639. *Aegidaque horrificam.* Hujus descriptionis partem de libavit Virgilius in 8 , ubi de Palladis ægide .

„ Connexosque angues , ipsoque in pectore Divæ
 „ Gorgona desecto vertentem lumina collo „ .
 Quo loco Servius , & Ruæus Gorgonem non in Palladis clypeo , sed

640 Rixaque , & insanus Furor , & sibi conscientia Virtus
     Undique circumveunt , ipsoque in pectore Divæ
     Gorgonis horrendum caput , atque innixa colubris
     Ora , Jovis monstrum infandum (mirabile visu !)
     Cristatam hinc capiti galeam , cui vertice ab alto
 645 Quatuor adsurgunt coni , magnamque , gravemque .
     Illa acies teget juvenum , quas Martis in usum
     Centum alerent urbes , currus tum scandit in altos
     Adproperans , hastamque manu , nodisque gravatam ,
     Ingentem , validamque capit , qua saepe maniplos
 650 Illa virum , heroasque domat Jove , nata potente .
     Urget equos celeres Juno . Crepuere patentes
     Sponte sua cœli postes , custodibus Horis ,
     Claudere queis cœlos , nigroque obtexere nimbo ,
     Aut reserare datum , recta hinc ad culmina Olympi
 655 Pæcipitant cursum , summo qua vertice terras
     Despectat genitor , fatur cui talia conjux :
     O Divum , atque hominum pater , atque æterna potestas ,
     Nonne vides furit ut toto Mars ferreus agro ,
     Florentumque acies juvenum sternitque , domatque
 660 Jusque , & fas contra ? Miserae mihi cura , dolorque ,
     Cui Venus , atque arcu insignis succenset Apollo .
     Dementem stimulans , Divum qui numina contra
     Jura negat sibi nata , nihil non arrogat armis .
     At tu , chare mihi pater , indignaberis , hunc si
 665 Percussum avertam pugna , atque immane dolentem .
     Frater ad hæc : Ipsum contra , tu Palladis arnia

in anteriori loricae , sive thoracis parte ad Divæ pectus insculptam fuisse arbitrantur . At Homerus loricam ab Aegide aperte distinguit . Et Ruæus quidem ægidem clypeum interpretatur , at Medusæ caput non in clypeo , inquit , sed in anteriori loricae parte ad pectus affixum . De media autem clypei parte , quæ eo sublato pectori corresponder cur accipi non possit , equidem non video .

V. 652. *Custodibus Horis.* Hinc pulchre Sannazarius in 3 .

„ Insomnes Horæ , namque his fulgentia Divum
 „ Limina , & ingentis custodia credita cœli „ .

- Diva cie, toto quæ olli infensissima cœlo est.
 Dixerat hæc, parentque Deæ, biiugesque fatigant,
 Terraque volant medio, cœlique profundi.
- 670 Litoreæ vero quantum alto ab culmine rupis
 Prospectus per inane patet super æquora ponti
 Tantum cœlestum immortalia corpora equorum
 Conficiunt celeri saltu. Jamque arva tenebant
 Flavus ubi Simois volventis saxa Scamandri
- 675 Miscetur limphis, ibi equos per prata solutos
 Propter aquam nebula circum Dea fudit opaca,
 Ambrosiamque illis pascendam protulit alveo
 Purpureus Simois, cœlo grattissimus annis.
 Illæ, ceu pavidæ nullo clamore columbae
- 680 Adproperant, ventum donec, qua plurima circum
 Tydideum stat turba virum, ceu montibus altis
 Fulminei vel apri, aut latebrosa ad tesqua leones
 Carnivori: hic altum inclamat Saturnia Juno,
 Stentoris incessum, vocemque imitata canoram,
- 685 Qui tantum ingenti pollebat gutture, quantum
 Quinquaginta alii: o forma, non robore clari
 Grajugenæ, non Dardanias gens Troja portas
 Ultra olim progressa, trucēis cristatus Achilles
 Quum Dolopum regeret turmas in bella comanteis.
- 690 Usque adeo virtusque viri, metuendaque tela.
 Nunc tamen urbe procul pugnant, ratibusque minantur.
 Tantum effata animos, laudisque inspirat amorem.
 At Pallas Tydeo genitum corpusque levantem
 Repperit, ac puris siccantem vulnera limphis,

V. 672. *Tantum cœlestum.* Nobilissimam hanc hyperboleum commendavit Volterius, & alii Critici.

V. 684. *Stentoris incessum.* Cujus vox in proverbium abiit, inde Juv. Sat. 13.

" Tu miser exclamas ut Stentora vincere possis .. .

V. 694. *Repperit.* Primam hujus præteriti produxit quandoque Virg.

- 695 Quæ modo pugnanti inflxit, tua, Pandare, dextra.
 Namque olli angebant clypei sub pondere magno
 Lora manum, nigroque tumebat plaga cruento.
 Constitit illa jugum propter, sicque ore profatur:
 At non te similem genuit sibi robore Tydeus,
- 700 Mole quidem exiguis Tydeus, sed robore magnus.
 Meque etiam invita Thebanas missus ad arceis,
 Mensisque, & jussus placidæ indulgere quieti,
 Cadmæas genteis (animum cohibere ferocem
 Haud potis) auxilioque procul, castrisque suorum
- 705 Ore lacescivit, domuitque interritus hasta,
 Nostra victor ope; at pugnantem sæpe tuemur
 Te quoque, & Iliacas hortamur tendere in arceis
 Ergo vel fessum tardat labor, aut metus ater
 Exanimat, neque te Tydei de sanguine natum
- 710 Credidero. Hæc Pallas, fatur cui talibus heros:
 Agnosco te, Diva, lubens vereorque loquentem.
 Nec me, fabor enim, aut fessum labor opprimit ingens,
 Aut timor exanimat, tua me, tua jussa coercent.
 Namque beatorum occursum vitare Deorum
- 715 Jussisti Venerem præter: mandata sequutus
 Abstinui pugna, jussique recedere turmas
 Vidi ego nam sævum miscentem prælia Martem.
 Talia Tydides; at nunc (Tritonia fator)
 Nec Martem indomitum, magnorum aut quemque
- Deorum
- 720 Chare, time, ecce adsum, ac tutum te numine præsto.
 In Martem primum biiuges hinc dirige, & ipsum
 Ense pete, aut telo volucri, insanumque, malamque
 Divorum pestem, atque hominum, qui nuper amicum
 Se Danais, Trojæ infensum juraverit hostem
- 725 Et nobis coram, & Junonis numine magno;
 At nunc in Grajos sumpsit pro Troibus arma
 Pactorum oblitus, cœlique irrisor, & Orci.
 Hæc ait, atque rotis Sthenelum dejecit ab altis
 Ipsa manu, terram ille petit, Dea fervida currat

I L I A D I S

104

- 730 Tydideum residet propter, tum faginus axis
 Dat gemitum ingentem armatae sub pondere Divæ.
 Ipsa acreis moderatur equos, qua forte per agros
 Sævus Ochesiadæ Mavors spoliare parabat
 Præstantem Ætolos inter, belloque superbum
 735 Ilicet occisi exuvias Periphantis, & arma
 Abiicit ille manu, & magnum Diomedea contra
 Æratam totis contorquet viribus hastam.
 Incassum tamen, ab curru nam depulit ipsam
 Diva manu, contra Tydides turbine multo
 740 Telum agit intorquens; olli subit ærea cuspis
 Impellente Dea, cinctus qua necitur aureus.
 Mars hastam trahit inclamans, per gramina quantum
 Aut novies, deciesve virum certantia clament
 Millia, quum multo crudescunt sanguine pugnæ.
 745 Tum qualis procul appetat caligine nigra
 Noctem, hiememque ferens, & crebra tonitrua nimbus,
 Talis stellatum cœli concendere in axem
 Mars visus, celeresque fuga prævertere nubeis.
 Ut ventum Jovis in sedem, templa ardua Divum,
 750 Sic Patrem adloquitur: Lentusne hæc talia cernes
 Summe Parens? hominum generi Dii sœpe faventes
 Sæva quidem perpessi alias; discordia cœlo
 Ex te nata tamen, libuit cui mittere in auras
 Pestiferam hanc prolem, cui jura incognita, fasque
 755 Nam Divum reliqui, æthereus quot claudit Olympus,
 Te colimus, tua jussa, pater sequimurque, veremurque;
 Hanc autem neque tu dictis, factisve coerces,
 Indulges potius tentanti indigna, favesque.
 Illa satum Tydeo, immortalia numina contra
 760 Impulit, Idaliæ violato corpore Divæ
 Mox in nos etiam (& patefacto vulnere monstrat
 Humorem undantem) contorta sæviit hasta.

V. 730. *tum faginus axis.* Hinc illud Maronis de cymba Charontis:
 „Gemuit sub pondere cymba ... Sutilis in 6.

L I B E R V.

105

- Nuncque etiam ingenteis inter tot stragis acervos
 Languidus, ac telis perfossus membra jacerem,
 765 Eripui pedibus memet, pugnasque reliqui
 Hæc Mavors, torvo quem Jupiter increpat ore:
 Quid moestis nostras obtundis questibus aureis
 Hic residens, mihi cunctorum infensissime Divum?
 Prælia te, cædesque juvant, & noxia bella,
 770 Maternumque tibi ingenium indomitumque, feroxque.
 Nec sine Junonis jussuque, & numine Pallas
 Hæc furere auderet; sævos lenire dolores
 Sed præstat, nostro quoniam de sanguine tandem
 Diva parens cœli æthereas te effudit in oras,
 775 Quod si non nostro ferres te e semine cretum
 Jam dudum gemeres Erebi detrusus ad umbras
 Enceladumque infra, & spirantem immane Typhoeum.
 Hæc fatus toto quæsitum Pæona cœlo
 Ad properare jubet: docta medicamina dextra
 780 Ocyus hic spargit miscens, sanatque dolentem
 Candidus ac veluti fici de frondibus humor
 Lac liquidum celeri motu cogitque, premitque
 In solidum, succis ita suave olentibus omnis
 Ardor abit, stetit unda fluens. Hebe inclyta fratrem
 785 Prima lavat, super & dios inspergit odores.
 Ille Patrem propter fulgenti in veste resedit
 Lætitia exultans: Juno, ac Tritonia Pallas
 Ab campus pulso petierunt æthera Marte.